

Kouzelný košík

- Kouzelný košík – poznáváme po hmatu, kterou zeleninu košík ukrývá.
- Jakou zeleninu znáš?
- Ochutnávka syrové zeleniny – mrkev, celer.
- Jaká jídla ze zeleniny vaříme?
- Kterým zvířátkům chutná zelenina, jaká zvířátka máme doma, jak je krmíme?
- Jak nám zelenina více chutná – syrová x uvařená, jaký je mezi nimi rozdíl?
- Jak se říká člověku, který se stará o údržbu zahrádky, jaké nářadí používá?
- Kde roste zelenina a jaké živiny nám dává (vitamíny)?

Ovoce a zelenina,
to je zdraví, to je síla.
Kdo jí mrkev, ředkvičky,
Ten je zdravý celičký.

Pohádka o dvou královstvích

Tak, Aničko. Víš co budeš mít dnes na svačinu? Zdravou dobrotu. Jablíčko a mrkev – ovoce a zeleninu. Že přesně nevíš, co je ovoce a co zelenina? To vůbec nevádí – povíme si tedy takovou pohádku.

Byla dvě království jedno se jmenovalo Ovocné a druhé Zeleninové. V tom Ovocném království panoval pan král Jablíčko I. spolu se svou paní královnou Jabličkovou. Královna byla ze vzácné a šlechtěné odrůdy jablek Reneta zlatá. Ano, skutečně takto se ten jabličkový druh jmenuje. A byla velice krásná. Celá taková pravidelně kulatoučká a jakoby červenožlatá a lesklá až oči přecházeli.

Ten pan král Jablíčko I. měl s paní královnou Jabličkovou malého jabličkového prince, který se jmenoval Jabloník.

V tom druhém, Zeleninovém království zase vládnul pan král Mrkev Veliký s královnou Mrkvovou. Ti měli nádhernou malou dcerušku Mrkvičku Karotku. Princeznička Mrkvička Karotka byla rozkošná a sladoučká. Však také mrkvičky karotky jsou vždy dobré a sladoučké, ale tato princezna byla ze všech ta nejsladší.

Mezi těmito dvěma královstvími panovaly odvěké neshody a jejich obyvatelé se neměli zrovna moc v lásce. A víš proč? No, to proto, že zelenina ze Zeleninového království si myslela, že děti mají radši ovoce z Ovocného království. Přestože zelena je velice zdravá a chutná. A tak se cítila ukřivděná, na to ovoce se zlobila a žárlila. Já vím, že to není hezké, ale prostě to tak v těch zvláštních královstvích bylo.

A co se jednoho dne nestalo. Představ si, že malá princezna Mrkvička Karotka utekla svým chůvám Magdě a Róze, když byly venku na procházce. Byl krásný slunečný den, princezna Karotka utekla oněm dvěma chůvám, které si zrovna povídaly o tom novém pobočníkovi generála Kapusty, že je úplně k nakousnutí... Obě se rozplývaly nad tím, jaké že on to má nádherné listy. Tak velké, lesklé a pevné a tak nááádherně svěže zelené. Tak byly do obdivování mladého kapustáka zabrané, že si vůbec nevšimly, jak malá princeznička mizí kdesi na pěšině vedoucí k potoku.

Nu, on to vlastně ani potok nebyl – spíše taková strouha, ale protože to bylo zrovna na jaře, kdy se do potoku přilila i voda z roztátého sněhu, byl v něm docela silný proud.

A princeznička Mrkvička si to k němu vesele doskákala. Podívovala se nad tím, jak se voda divoce valí a šla se na to podívat blíže. Stoupla si na kámen u břehu a nadšeně vypískla pokaždé, když na ní voda, chvátající kolem, cákla.

A ty víš Ani, jak je nebezpečné chodit k divoké vodě. Jenže princezna Karotka to asi nevěděla a nebo na to zapoměla, zkrátka stoupla si příliš blízko, na vlhkém kameni ji podklouzly nožky a ona spadla přímo do toho dravého proudu. A ten už ji unášel pryč. Malá mrkvička byla více pod vodou než nad vodou. Nemohla se nadechnout a myslela si, že už bude načisto utopená, když v tom se stalo něco nečekaného. Náhle ji pevně popadly něčí ruce a vytáhly ji nahoru z vody ven.

Karotka nejprve jen kašlala, lapala po dechu a otírala si oči. Když je pak pořádně otevřela a podívala se kdože jí to zachránil, nemohla uvěřit tomu co vidí. Byl to totiž princ Jabloník z vedlejšího Ovocného království. Hrál si opodál na druhém břehu, když uviděl, co se Karotce stalo. Na nic nečekal, rychle vylezl na nejbližší strom jehož větve dosahovaly až nad potok (to víš Aničko, jablíčka jsou na stromech jako doma, takže vylézt na něj nebyl pro Jabloníka vůbec žádný problém) a natáhl ruce, aby Karotku zachytil zrovna v ten okamžik když kolem plavala. A tak se mu jí podařilo zachránit před utopením.

Nejprve spolu slezli dolů ze stromu na břeh a zůstali stát v bezpečné vzdálenosti od té divoké vody. Pak se princezna Mrkvička Karotka na prince Jabloníka nesměle podívala a upejpavě řekla: „Děkuji ti, že jsi mě vytáhnul ven. Už jsem si myslela, že je se mnou načisto konec.“ Princ Jabloník se stydlivě díval do země a jen tak po očku sledoval Karotku.

„No...to...já když jsem viděl, jak tě ta voda spolkla, tak jsem si to nejprve myslel taky, ale pak jsem si všimnul toho stromu...a tak jsem na něj vylezl, no...“ a pak už ten jablíčkový kluk nevěděl, co má říci dál. Když ona ta mrkvička byla tak hezká, taková vesele oranžová a krásně štíhlá.

„A cože jsi mě vytáhnul, když nás prý nemáte rádi?“ zeptala se ho Karotka opovážlivě. My že Vás nemáme rádi? To vy nás nemáte rádi. Myslíte si, že ovoce mají děti raději než zeleninu a přitom to vůbec není pravda. Vždy jen záleží na tom, jak je zelenina připravená. Když dobře a chutně, pak se po ní děti oblizují až za ušima.“

„To si opravdu myslíš?“ podivila se princeznička. „Nemyslím. To vím. Učí nás to u nás ve škole.“

Princezna Karotka teď tiše stála a přemýšlela o tom, co jí to právě ten královský kluk řekl.

„Ale teď bychom měli jít k mým rodičům, aby dali těm tvým vědět co se ti stalo, že jsi tady a v pořádku.“

A tak odvedl Mrkvičku za panem králem Jablíčkem I. a paní královnou Jablíčkovou. Ti okamžitě vyslali rychlé posly do vedlejšího království se zprávou o jejich princezně. Pan král Mrkev Veliký musel nejprve po vyslechnutí vzkazu od sousedního krále vzkřísit paní královnu Mrkvovou, protože ta když uslyšela co se stalo jejich maličké a sladké Karotce, tak úlekem omdlela. Pak se však rychle vypravili i s velkým a slavným průvodem do Ovocného království.

Tam velice srdečně poděkovali chrabrému zachránci princovi Jabloníkovi a už zase hned chtěli odjet, jenže v tom malá princezna Mrkvička Karotka zatahala svého tatínka krále za rukáv a když ten se k ní sehnul, něco mu pošeptala do ucha. Král Mrkev Veliký se poté zamyšleně narovnal a zeptal se krále Jablíčka I.: „Je to pravda, že se u vás ve škole učí, že děti mají rádi úplně stejně ovoce i zeleninu?“

„No, samozřejmě.“ odpověděl mu vesele král Jablíčko I. „Vždyť když se zelenina správně a chutně připraví je to přeci pochoutka nad pochoutku.“

„Ale my jsme si vždy mysleli, že děti mají ovoce raději.“ zadumaně pronesl král Mrkev Veliký. „Vidím, že to tedy bylo jedno veliké nedorozumění.“

„Nejspíše to bude tak.“ usmíval se pan král Jablíčko I.

„A myslíš králi, že bychom na to mohli zapomenout a mohli se navzájem kamarádit?“ optal se zase král Mrkev Veliký.

„To budeme velmi rádi, králi sousede.“ řekl král Jablíčko I. a s radostným smíchem svého královského kolegu objal.

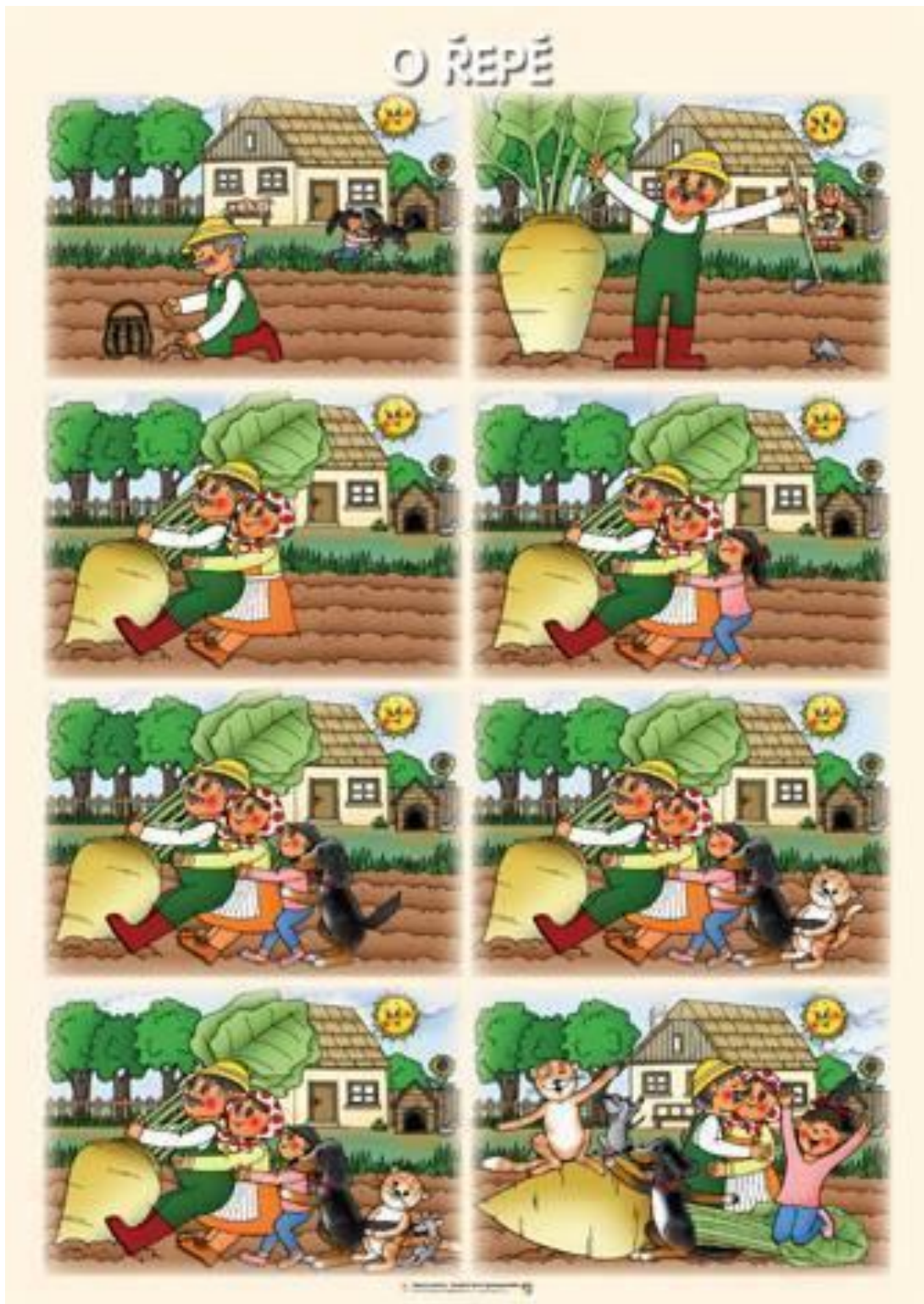
A tak se tedy, Aničko moje milá, stalo, že se tato dvě tak dlouho znepřátelená království udobřila a šťastně a spokojeně vedle sebe žila bez veškeré zloby a žárlivosti, ze které stejně nikdy nic dobrého nevzejde.

Cože? Tebe by zajímalo, jak to bylo dál s princeznou Mrkvičkou Karotkou a princem Jabloníkem?

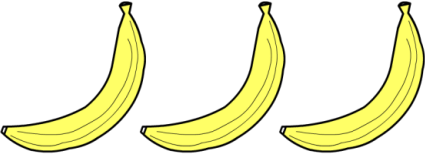

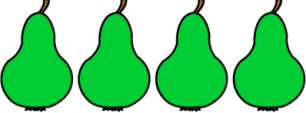
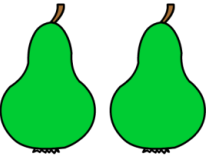

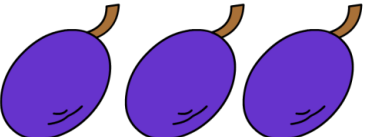
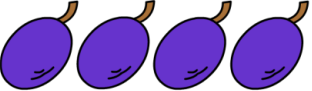
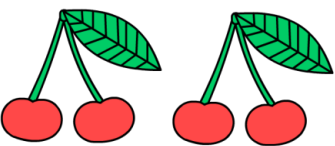

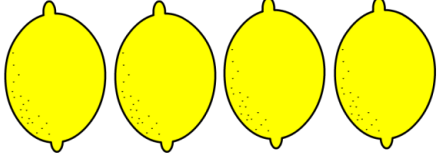
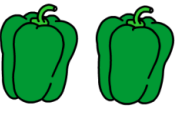
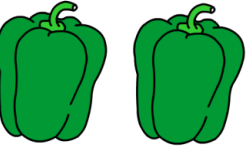
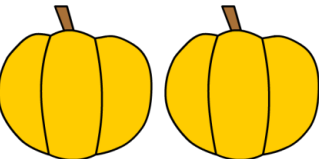
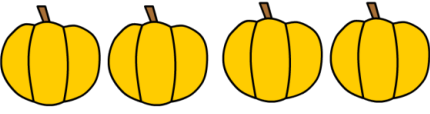
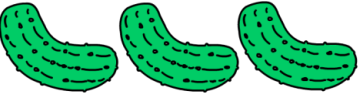
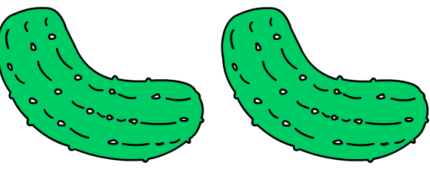
No, ti se samozřejmě velmi skamarádili, často se v královstvích navštěvovali a neprováděli se spolu spoustu různých veselých lumpáren.

Úkol pro děti: Dolážeš mi povypřávět, o kom byla pohádka? A co se v ní událo? Nakreslíš prince Jabloníka a princeznu Mrkvičku?

Rozstříhej, zamíchej a seřad' podle děje.

Méně x více x stejně (předmatematické dovednosti)

	
	
	
	
 www.vesela-chaloupka.cz	 www.vesela-chaloupka.cz
	
	
	
	

Grafomotorika – horní oblouk

*Dlouhé nohy a chlupatá kůže,
zeli, salát denně může.
Co je to?*

Pěknými obloučky dokreslí pole, aby mohla mrkvička růst.

Popletené záhony

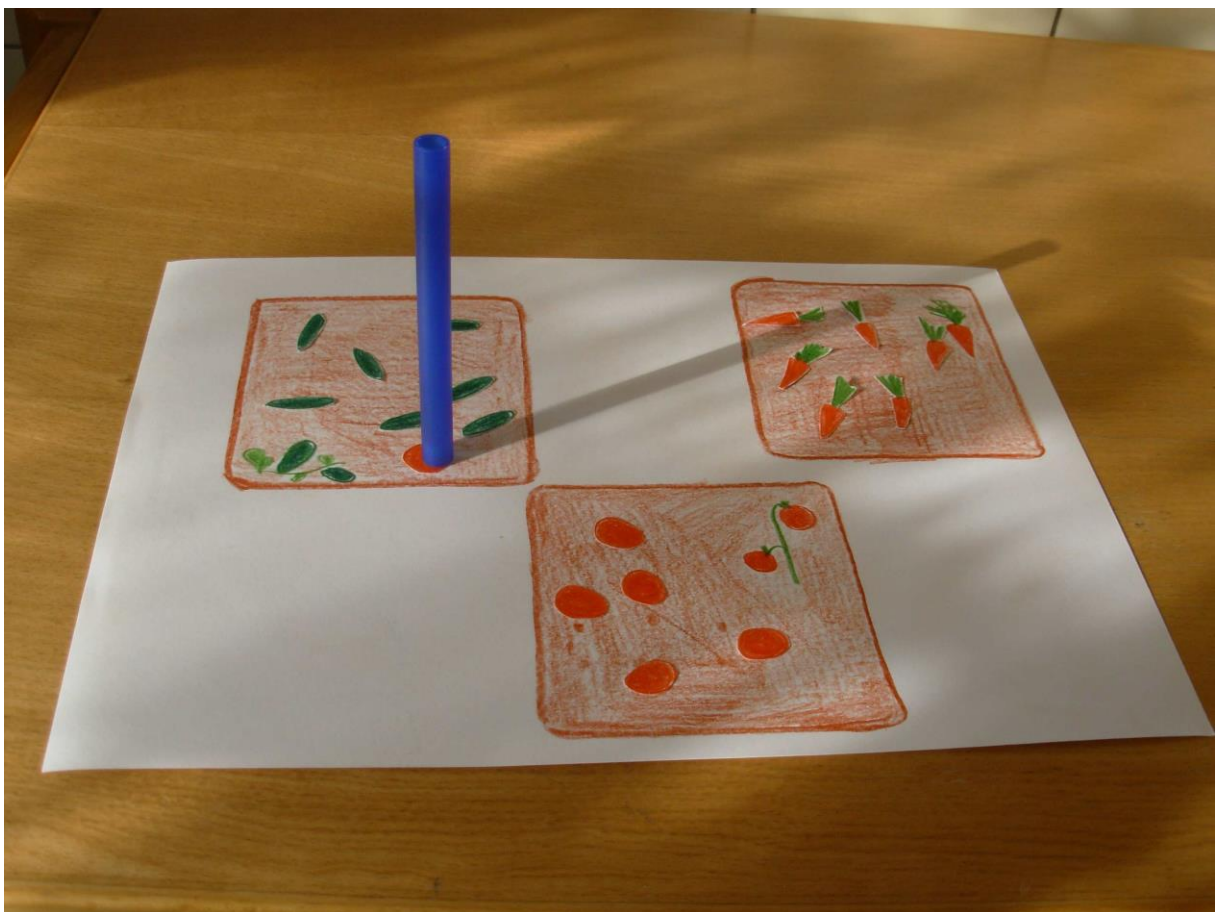
Cíl: Cvičení nádechu.

Motivace: Mamince se na záhonu pomíchala zelenina, dokážeš určit, co patří na který záhon?

Pomůcky: papír, pastelky, nůžky, brčko.

Popis:

1. Na papír nakreslíme 3 záhony: mrkev, okurky a rajčata, dále nakreslíme malé obrázky okurků, rajčat, mrkví. Každý obrázek zhotovíme několikrát a vystříhneme.
2. Zeleninu rozmístíme na záhony, samozřejmě nesystematicky.
3. Dítě má za úkol záhony upravit. Při nádechu přisaje zeleninu na konec brčka a přesune ji na správný záhon.

Máš doma čočku, nebo kukuřici? Můžeš nám takovou dýni vyrobit 😊

Dýň a dýně

Stalo se to v Podivíně:
k dýňovi se pěkná dýně
jednou v máji přikulila
a hned z toho svatba byla.

Měli dvacet dýňátek,
pět jich spalo u vrátek,
čtrnáct jich leželo líně
na zahrádce v mokré hlíně
a dvacátý dyn dyn dyn
vyšlápl si na Petřín.

Můžeš si také vyrobit razítka z brambor

